

andis proua weel selsammal õhtul 20 rubla mo sõbra kätte, mis ta klawweri teggia kätte piddi murresema. Agga nisugguse hea innimessest ollid ka ommad sõbrad ühhesugguse mele sees, kellele ta sedda luggu räkis. Ja wata, selsammal õhtul pallusid kolm saksa mo sõbra, selle meijiri jures neile klawwerid tellida, ja andsid hulga rahha ette.

Nüüd wois klawweri meister abbi wõtta. — Ja sest oiašt hakkas mehhe järg teises minnema.

Wie aasta pärrast läksin tedda jälle wata. Ta olli surema korteri ürinud, teggi kolme mehhega tööd ja teises toas olli wiis klawwerid ostjaid ootmas. Sure süddame-likko tännoaga räkis ta minno sõbrast ja keigist heateggiaist.

Jummal õnnistago teid, teie rikkad, kes teie nenda tete! —

Kui teggo tehha posse sul,

Siis tühjast kidust pea su.

Kõnne jätkud.

Jodiko palk.

Jodiko te läks kõrtsist möda. Siddus omma härja pari posti külge, läks isse sisse. Senni tullid kaks kelmi, — teine warrastas härja ärra ja teine jäi senna. Kui härge perremees üksford wälja tullid ja omma härgi watas, näggi ta innimest härja asemel ikkes seiswad, kes pallus: „Armas Mart, anna andeks!“ „Mis?“ küs mo teine härj? „Minna ollen se“ kostis mees, „mind sannuti härjaks ja nüüd sai aeg täis, sest sain jälle innimesseks.“ Mart ehmatas ja küsis: „kes sa siis ollid?“ „Tammiko kõrtsimees!“ kostis kelm. Mart armo palluma, et ta ehk kõrtsi pappale monne rapso rohkeste möda reisi pannud. „Egga se sinno sü polnud“, wastas kelm, „sa ei teadnud jo, et ma se ja se olin.“ Leppusid ärra, asfi olli kordas. Mart läks ladalt uut härja ostma, näggi ka omma wanna härja, läks liggi ja ütles